

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg finder Søren Krarups udtalelser meget, meget beklagelige. Jeg mener ikke, han skal bruge kirkens prædikestol til at gøre op med præster af forskellige politiske opfattelser, selvfølgelig ikke, men ligesom jeg ikke ville indbringe sagen om Lundehuspræsten for kirkeministeren, agter jeg heller ikke at indbringe denne sag for nogen.

Jeg vil blot lægge det frem for offentligheden og sige: er det meningen, at præsterne så at sige skal til at bruge Bibelen til at slå hinanden i hovedet med? De kan gøre det ude på talerstolene, det er i orden, men de skal lade være med at gøre det fra prædikestolene, og det er, hvad enten den ene slår den anden eller den anden slår Reagan.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg agter ikke at indbringe nogen sag for nogen. Jeg har blot påpeget, hvad jeg stadig fastholder, at der er forskel på den forkynelsesfrihed, som alene er overholdelse af kirkens lære, som alene hører under bispens bedømmelse, og så ytringsfriheden, som hører under den anden bedømmelse.

Der bliver begået masser af overtrædelser af ytringsfrihedens grænser hver eneste dag, måske endda af os herinde, men der kan ikke rejses sag i anledning af, hvad vi siger fra denne talerstol – som den eneste undtagelse i hele landet. Der er mange sager, der ikke bliver rejst, og man kan udmærket godt udtrykke sit syn på forholdene, uden at man behøver at gå ind i konkrete sager.

Hvad enten det er Søren Krarup eller Birte Andersen eller andre, der har overtrådt, hvad man må sige er ytringsfrihedens grænser, agter jeg ikke at indbringe det for nogen, men jeg agter at pege på, at der er forskel på den forkynelsesfrihed, der er, og så ytringsfrihedens grænser.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er meget ked af, at hr. Hagen Hagensen smuttede lidt her. Sagen drejer sig ikke om den ene eller den anden konkrete prædiken. Nu havde vi bare to klare eksempler, og hr. Erhard Jakobsen skal have tak for, at han

i hvert fald var snu nok til ikke at gøre forskel her.

Hr. Hagen Hagensen sagde i sin tale meget om, hvor vigtigt det var at gøre sig præstens begrænsninger klart i tjenesten – jeg skal senere komme tilbage til det kirkeretligt meget tvivlsomme i den formulering – og gjorde meget ud af, at man dér skulle have en særlig, måske endda begrænset ytringsfrihed i forhold til, hvad man har ellers. Der var klar adresse i det, der blev sagt. Det er ikke kun et spørgsmål om at få rejst sager. Det er sandelig også et spørgsmål om, hvorvidt vi herfra får sendt nogle signaler ud til den danske kirke om, hvordan vi opfatter disse grænser, ved at småkriminalisere. Jeg følte, at hr. Hagen Hagensen ved ikke at være villig til at rejse en sag småkriminaliserer disse udtalelser, så man aldrig rigtig ved, hvor man er henne.

Nu vil jeg gerne have hr. Hagen Hagensen til at sige helt klart: betragter hr. Hagen Hagensen denne udtalelse af pastor Søren Krarup som en parallel til pastor Birte Andersens udtalelser, og ligger tilsynet og indskridelsesretten i begge tilfælde ikke hos biskoppen?

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Fru Margrete Auken og jeg skal ikke fortsætte denne drøftelse. Jeg har markeret, hvad jeg finder er forskellen på, hvad der er forkynelsesfrihed inden for kirkens lære – og hvem der har tilsynet – og hvad der er overtrædelse af ytringsfrihedens grænser. Jeg har yderligere sagt, at de konkrete sager ikke interesserer mig i den forbindelse. Andre kan rejse sag, om de vil det. Jeg gør det ikke.

Formanden:

Vi går til anden runde, hvis nogle ønsker at udtale sig.

Margrete Auken (SF):

Hvis ministeren ikke vil tale, stiger ikke just spændingen, men så forbløffelsen.

Denne debat har været endnu mere ejendommeligt, end jeg havde ventet. På venstre side inklusive socialdemokratiet har der været ført en kirkedebat, som har handlet om at varetage kirkens tarv, og hvordan vi gør det bedst, mens højresiden inklusive de radikale